

Resolució 972/2022, de 24 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 620/2022

Administració reclamada: Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Informació reclamada: Informe, declarants i testimonis d'un expedient psicosocial.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i desestimació parcial

Resum: Als efectes de la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG, l'informe del Departament posa de manifest consideracions que, sens dubte, juguen a favor de la denegació de la informació reclamada. En primer lloc, el fet que si es divulguen les dades que identifiquen les persones que han prestat testimoni a l'expedient psicosocial, quan ho han fet amb una expectativa de reserva de la seva identitat, a més de causar-les un dany evident amb aquesta divulgació, també s'afebleix l'eficàcia de futurs expedients psicosocials i, de retruc, de futurs procediments preventius de protecció i salut laboral, perquè moltes persones es negaran a participar-hi si saben que les seves dades i testimoniatges poden ser objecte de divulgació. Es tracta d'un raonament versemblant, que no es pot ignorar. En segon lloc, també juga en la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG contra la divulgació de les dades relatives als testimoniatges i a l'informe psicosocial la possibilitat que aquesta divulgació comporti un risc contra la seguretat i la salut dels treballadors afectats. L'objectiu de vetllar per evitar represàlies contra les persones que declaren en un conflicte es pot donar per suposat, però el que cal és acreditar que calgui adoptar mesures concretes amb aquesta finalitat en aquest cas, ja que la ponderació s'ha de fer no entre consideracions generals, sinó en relació amb les circumstàncies del cas. I ni l'informe del Departament, ni les al·legacions de les terceres persones afectades aporten cap referència concreta que pugui ser indiciària d'un risc per a la seva seguretat o la seva salut derivat d'eventuals ganades de represàlia o revenja de la persona reclamant, i les invocacions genèriques que fan les al·legacions de les terceres persones afectades a què la divulgació de les dades pot afectar la seva seguretat i salut personal, sense més concreció ni indicis del risc, no té la menor consistència als efectes d'aquesta ponderació. Els indicis de risc per a la seguretat de les terceres persones afectades no es poden donar per suposats. En tercer lloc, s'invoca també com a factor que hauria de jugar en contra de la divulgació de la informació reclamada el fet que vulneraria la intimitat de les terceres persones afectades, ja que donaria a la persona reclamant accés a les seves declaracions. És altament qüestionable que declaracions sobre relacions de treball continguin aspectes íntims de qui fa la declaració i, en tot cas, no se'n concreta cap. La declaració en si, amb o sense expectatives de confidencialitat, no se la pot pressuposar amb continguts relatius a la intimitat de qui la presta, a no ser que es concretin aquests eventuals continguts íntims, cosa que no s'ha fet. Per tant, aquest element no pot ser pres en consideració als efectes de la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG. En contraposició dels elements de ponderació invocats que juguen contra la divulgació de la informació sol·licitada, cal tenir en compte que juguen a favor d'aquesta divulgació: En primer lloc, l'interès públic inherent al dret d'accés a la informació pública, segons el qual la satisfacció de les pretensions emparades en el dret d'accés a la informació pública, per si sola, serveix l'interès públic (article 24.2 LTAIPBG). En segon lloc, en aquest cas l'interès públic inherent a l'accés a tota mena d'informació pública, inclosa la reclamada, resulta reforçat pel dret de la persona reclamant d'accedir a documentació sobre ella mateixa, característica que sens dubte concorre en l'informe psicosocial i en les declaracions reclamades. En aquest sentit, i tal com posa de manifest l'informe de l'APDCAT aportat a aquest procediment, l'article 15 del Reglament general de la Unió Europea de protecció de dades personals reconeix el dret d'accés de la persona interessada (és a dir: la titular de les dades personals que són objecte de tractament) a accedir a la seva pròpia

informació, sense cap limitació. A la vista d'aquest precepte, sumat al principi general d'accés a la informació pública, caldria resoldre la ponderació favorablement a l'accés sol·licitat. Nogensmenys, també cal tenir en compte que per pròpia informació s'ha d'entendre aquella que es refereix específicament a la persona reclamant, incloses les valoracions i testimoniatges sobre ella, així com també la font d'aquestes valoracions i testimoniatges, inclosa per tant la identitat de les persones que les fan o els presten. Ara bé, si a les declaracions i testimoniatges o a l'informe hi ha consideracions o referències sobre dades de les persones que els presten, que no tenen una relació directa amb la informació pròpia de la persona reclamant i que, per tant, no són rellevants als efectes de la finalitat de la Reclamació (que segons el formulari presentat per la persona reclamant és la de "aprofundir en el coneixement de les valoracions fetes per d'altres persones que han condicionat el meu entorn, sense voler prendre cap tipus de mesura administrativa o legal, pel meu desenvolupament personal i poder fer una valoració dels esdeveniments i del procediment que la inspecció de treball va qualificar d'improcedent, sense motius i desproporcionat"), haurà de prevaldre el dret de protecció de les dades de les terceres persones afectades.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Persona interessada. Expedient psicosocial. Reclamació contra accés parcial. Dades personals. Intimitat. Confidencialitat. Ponderació. Trasllat. Oposició de les persones afectades. Demora en l'execució.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 de juliol de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 620/2022, presentada per una persona interessada contra el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (DACAAR) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 10 de maig de 2022 la persona reclamant demana al servei de Prevenció de Riscos Laborals del DACAAR "consultar presencialment els originals del meu expedient mèdic i psicosocial complet, actes de les reunions, informes correus, àudios, declaracions, testimoniatges. Qualsevol document relacionat amb mi i la meva carrera professional".
3. Per Resolució de 9 de juny de 2022 el DACAAR estima parcialment la sol·licitud anterior en base a les següents consideracions: "respecte dels documents als quals demana accedir la persona sol·licitant, el Servei de Prevenció de Riscos Laborals compta en la documentació del seu àmbit competencial amb l'expedient mèdic i psicosocial, actes de reunions, informes correus però no disposa de cap àudio. Per altra part, en relació amb la petició d'accés a l'expedient psicosocial, declaracions i testimoniatges, l'article 21 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, estableix que el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la intimitat i els altres drets privats legítims, tal com d'acord amb l'article 21 de la Llei i tenint en compte l'article 69.6 del Decret 8/2021, de 9 de

febrer. Així mateix, l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, estableix que el dret d'accés a la informació pública ha de ser denegat si es tracta d'una sol·licitud d'accés a informació pública que conté dades personals especialment protegides i no hi consta el consentiment exprés i per escrit de la persona afectada, que ha de constar en un escrit adjunt a la sol·licitud. De conformitat amb l'article 70.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, correspon a la persona sol·licitant aportar el consentiment exprés i escrit de les persones titulars de les dades personals afectades per l'accés sol·licitat. 6. En compliment d'allò que disposen els articles 20.3 i 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, l'aplicació dels límits esmentats en el fonament de dret 5 es basen en el fet que l'informe psicosocial, les declaracions i els testimoniatges inclouen valoracions tècniques fonamentades en el testimoniatge de terceres persones de les quals no s'ha presentat consentiment explícit per escrit.(...) Resolc: 1. Estimar parcialment la sol·licitud d'accés a informació pública presentada en data 10/05/2022, d'acord amb els fonaments de dret 5 i 6. 2. Subministrar la informació estimada mitjançant accés presencial a la mateixa. Per formalitzar aquest accés, caldrà concertar data i hora a través de la bústia asprl.daam@gencat.cat. 3. Subjectar l'eventual expedició de còpies al pagament de la contraprestació econòmica següent: (...)"

4. La Reclamació presentada l'1 de juliol de 2022 indica com a informació sol·licitada: "conèixer les persones declarants, el seu testimoni, els resultats, anàlisis, mesures, conclusions i propostes de l'expedient psicosocial que no m'han deixat consultar en la meua sol·licitud". I assenjala com a finalitat de la Reclamació: "Sense mes ànim que aprofundir en el coneixement de les valoracions fetes per d'altres persones que han condicionat el meu entorn, sense voler prendre cap tipus de mesura administrativa o legal, pel meu desenvolupament personal i poder fer una valoració dels esdeveniments i del procediment que la inspecció de treball va qualificar d'improcedent, sense motius i desproporcionat".
5. L'11 de juliol de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al DACAAR i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. L'11 de juliol de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

7. El 22 de juliol de 2022 la GAIP rep l'informe del DACAAR: En totes les actuacions del Servei de Prevenció es treballen els aspectes d'àmbits psicosocials en situacions de conflictes en l'entorn laboral amb el màxim rigor i confidencialitat, com és la situació relacionada amb el que ha exposat la sol·licitant. Com a context, en relació amb l'informe tècnic psicosocial al qual es demana tenir accés, cal tenir en compte el següent: - Des del 2000, en què la sol·licitant estava adscrita a l'oficina comarcal del Segrià (Lleida), consten actuacions en l'àmbit psicosocial/mèdic per part de la unitat de prevenció de riscos laborals. - En el 2015, adscrita a l'oficina comarcal del Baix Llobregat, es realitzen noves actuacions de les quals remarquem: • En maig del 2015 la treballadora va sol·licitar poder veure la documentació mèdica el Servei de Prevenció del DARP que la unitat bàsica de salut disposava sobre ella. Se li va facilitar la documentació mèdica pròpia i exclusiva de la treballadora disponible des del 2000 al 2015 (així consta document de visualització de data 21/05/2015). En març del 2022 la treballadora sol·licita poder veure la documentació mèdica i psicosocial que disposa el Servei de Prevenció del DAAC. En data 28/06/2022 se li va facilitar la documentació mèdica pròpia de la treballadora des de la primera visualització (2015) fins a la data de la trobada. Pel que fa a l'àmbit psicosocial se li permet visualitzar els dos informes tècnics psicosocials confidencials (estudis psicosocials de l'Oficina Comarcal del Baix Llobregat), elaborats en el 2015, així com l'acta de reunió d'un comitè extraordinari. Seguint els criteris establerts de protecció de dades, tota la informació contemplada com a confidencial es va anonimitzar, atès que incideix sobre terceres persones, recull descripcions de situacions, opinions personal del personal afectat, i dels delegats de prevenció i altres membres del comitè de seguretat i salut. • En data 9/6/2022 la sol·licitant presenta la sol·licitud d'accés a la informació pública 73/2022, que és resolta en el sentit exposat anteriorment. Fonaments de dret: • Considerants referents a la normativa de Prevenció de Riscos Laborals 1. En referència a la petició d'accés a l'expedient psicosocial, declaracions i testimoniatges, l'article 21 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, estableix que el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la intimitat i els altres drets privats legítims, tal com d'acord amb l'article 21 de la Llei i tenint en compte l'article 69.6 del Decret 8/2021, de 9 de febrer. En aquest sentit, el dret d'accés als informes tècnics psicosocials estaria afectat pel límit previst a l'article 21.1 c) de la Llei 19/2014, que estableix que regula el límit del secret o la confidencialitat, si és establert per una norma amb rang de llei. En aquest cas, els informes tècnics psicosocials tenen la consideració de confidencial d'acord amb la normativa de prevenció de riscos laborals, en ser propis de l'entorn laboral. 2. Cal tenir en compte que la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals i el Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció s'estableixen com a base normativa en la funcionalitat de les unitats definides com a serveis de prevenció de riscos que, com a unitats assessorares de l'empresari, dels delegats de prevenció i dels treballadors/res, executen les seves funcions dins

del seu àmbit competencial de la seguretat i la salut laboral. Així, el personal adscrit als serveis de prevenció de riscos laborals, té l'obligació de preservar, en tot moment, la informació i les dades derivades de les activitats tècnic-sanitàries dins de la màxima confidencialitat i sigil (tal i com es contempla en el preàmbul de l'esmentada Llei 31, i de manera especial en l'article 22.2 en relació a la salut laboral de les persones). 3. La mateixa normativa estableix que les figures dels delegats de prevenció de riscos laborals, com a representants dels treballadors i membres del comitè de seguretat i salut de l'empresa, poden tenir accés a la informació i documentació relatives a les condicions de treball. Una de les premisses dels serveis de prevenció és *"garantir l'atenció adequada als treballadors/res, així com la seva seguretat, el respecte a la seva intimitat i dignitat i la confidencialitat de les dades"*. La informació elaborada pel serveis de prevenció amb incidència personal estan regides sota l'empara de la normativa de protecció de dades i per la normativa general de prevenció de riscos laborals vigents. 5. Dins de l'àmbit de la psicopsicologia laboral, i sota l'actuació de personal tècnic qualificat, els informes derivats de les seves actuacions que requereixen d'una confidencialitat especial, com esdevenen els derivats de les actuacions en situacions de conflictes laborals o d'assetjaments, a fi de poder valorar, analitzar i millorar l'entorn de laboral. 6. El sigil i la confidencialitat de la informació facilitada al servei de prevenció de riscos és fonamental. El personal s'ha de sentir segur per exposar les seves situacions i vivències amb total confiança amb el personal tècnic/mèdic del servei. Sense aquests elements, no es pot realitzar la tasca com a unitat assessora i avaluadora, ni es poden presentar mesures d'actuació cap a les persones afectades i/o a l'organització, en especial en situacions de conflicte laboral o assetjament laboral. 7. Dins de l'àmbit de la prevenció de riscos laborals, mantenir el secret professional és una obligació tant pràctica, ètica, com legal. No podem obviar que, els professionals del servei de prevenció, i en especial el metge del treball i el psicòleg-tècnic superior en prevenció de riscos laborals tenen, dins del seu codi deontològic, com a obligació mantenir el sigil, és a dir, el secret professional. La discreció i la confidencialitat són bàsiques en aquest entorn de treball, i de manera molt especial en l'àmbit psicosocial. Per al personal tècnic-psicòleg les principals fonts d'informació i recollida de dades són les facilitades pel personal afectat (directament) i pels testimonis (indirectament), sigui quina sigui la metodologia vàlida i fiable emprada. En conseqüència en l'àmbit psicosocial, el sigil professional, amb l'anonimat i la confidencialitat són principis bàsics d'obligat compliment per poder fer intervencions i propostes de resolucions davant dels problemes plantejats. Abans de fer qualsevol consulta/actuació per part del servei de prevenció, el primer que es fa és informar al personal afectats dels seus drets en l'àmbit de la seguretat i salut laboral i del nostre deure de confidencialitat i sigil". Posicionament respecte de la reclamació: • Arran de l'exposat en els anteriors apartats, entenem que no es pot lliurar l'informe tècnic psicosocial sense l'ocultació dels testimonis dels tercers, atès que són d'aplicació els límits de la protecció de dades personals i del secret o confidencialitat. D'una banda, en relació amb el límit de l'article 23 de la Llei 19/2014,

cal tenir en compte la definició que fa la normativa de protecció de dades personals qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable (persona interessada). S'ha de considerar persona física identificable qualsevol persona la identitat de la qual es pot determinar, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona. En aquest sentit, l'informe tècnic psicosocial, en ser un document intern confidencial, conté 5 testimoniatges, nominals (en el cas dels comandaments) i de companys que, malgrat no s'indiquen el nom i cognoms de la persona treballadora que els va proporcionar, permetrien identificar-ne la identitat per raó dels elements propis de la identitat social d'aquesta persona. En conseqüència, pel contingut dels testimoniatges es pot arribar a identificar la persona que els va realitzar. • Per altra banda, en relació amb el límit de l'article 21.1 c) de la Llei 19/2014, el Servei de Prevenció de Riscos Laborals té el deure de respectar el secret i confidencialitat del testimoniatge dels treballadors. Així, no és possible donar accés a l'informe tècnic psicosocial sense l'ocultació dels testimoniatges dels tercers, per tal de vetllar pels drets de les persones que declaren en un conflicte laboral i evitar que es poguessin prendre represàlies contra elles. En relació amb aquesta qüestió, cal remarcar que, durant reunió amb la presentació de la documentació requerida per la sol·licitant, al llarg de la conversa mantinguda amb els membres del Servei de Prevenció del DACC, la sol·licitant va exposar, verbalment, que *"volia saber qui parlava malament d'ella perquè entén que estan atemptant la seva imatge, honor i dignitat"*. Per concloure, l'Administració té el deure de vetllar per la seguretat dels treballadors".

8. El 25 de juliol de 2022 la GAIP demana informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades personals (APDCAT).
9. L'1 de setembre la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: "La persona reclamant té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona contingui la documentació reclamada, incloent-hi la identitat de les persones que haurien facilitat dita informació, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació". Pel que fa a les dades de terceres persones afectades, aquesta conclusió es fonamenta en les consideracions següents: "cal tenir en compte que l'article 22.2 de l'LPRL té per objecte garantir la confidencialitat i la intimitat front terceres persones no autoritzades diferents de la persona treballadora afectada. És a dir, es refereix a la confidencialitat que ha de tenir l'empresari (o en aquest cas, el Departament) perquè terceres persones no accedeixin a la informació sobre l'estat de salut de la pròpia persona reclamant, però no opera respecte de la pròpia persona afectada pel que fa a la seva informació personal. En conseqüència, la confidencialitat de la informació o la protecció de la intimitat no pot suposar en cap cas una limitació al dret d'accés a la informació per part de la persona titular de les dades o "interessada". Per tant, sobre la base de l'article 23

de l'RGPD, cap norma amb rang legal ha previst un límit que impedeixi l'accés a la pròpia informació personal de la persona reclamant, en concret, a dades especialment protegides, continguda a la documentació que sol·licita. Diferent és el cas que la informació a què es refereix l'article 23 de l'LTC pertanyi a terceres persones. Per exemple, en el cas que en donar testimoni una persona hagi exposat alguna circumstància relativa a la seva pròpia salut, o bé s'exposi en algun dels documents sol·licitats alguna informació de l'article 23 de l'LTC d'una persona diferent de la persona reclamant. Aquesta concreta informació especialment protegida d'una tercera persona, i no de la persona reclamant, hauria de quedar exclosa de l'accés sol·licitat. Així, si entre la documentació hi figura dades a les quals es refereix l'article 23 de l'LTC relativa a terceres persones, caldrà denegar l'accés a aquestes dades. En definitiva, des de la perspectiva de la previsió de l'article 23 de l'LTC, la persona reclamant té dret a accedir a la pròpia informació, però no a la relativa a terceres persones, llevat que es disposi del consentiment exprés per mitjà d'un escrit de la persona afectada, aportat per la persona reclamant amb la seva sol·licitud. Respecte de la resta d'informació que pot contenir la documentació a la qual es pretén accedir, que no sigui relativa a les categories de dades de l'article 23 de l'LTC, l'anàlisi de la possibilitat d'accés s'ha de dur a terme d'acord amb els termes de l'article 24 de l'LTC. (...) Es desprèn de la informació disponible que, en bona part, la informació sobre la qual se sol·licita accedir és referida a la persona reclamant, ja sigui relacionada amb la seva situació laboral o d'altra informació personal relativa directa o indirectament amb el seu expedient psicosocial, incloent-hi les manifestacions o opinions que hagin pogut formular terceres persones. Si són relatives a la persona reclamant, s'hauran de considerar als efectes de la normativa de protecció de dades personals com a informació de la persona afectada, és a dir, la persona reclamant. Tal com s'ha exposat al fonament jurídic precedent, cal tenir en compte que la normativa de protecció de dades reconeix el dret a totes les persones a accedir a la pròpia informació. Aquest serà un element decisiu a l'hora de fer la ponderació de l'article 24.2 de l'LTC, pels motius que ja s'han exposat, sense que s'aprecii l'existència de cap límit al dret d'accés reconegut a l'article 15 de l'RGPD, ni cap altra circumstància que aconselli limitar l'accés a la informació que li pertany. Per tant, la persona reclamant té dret a accedir a la informació sobre la seva persona continguda a la documentació que reclama. Quant a la possibilitat d'accedir a les dades de terceres persones que consti a la documentació sol·licitada, el Departament fa especial incidència als testimoniatges. Exposa que hi ha casos en què s'identifica les persones que l'han prestat i altres en els quals, si bé no s'identifica directament, a través d'altres elements es pot arribar a identificar la persona que va testificar. A més, atesa la naturalesa de la informació sol·licitada, no es pot descartar que hi hagi també informació relativa al personal del servei de prevenció de riscos que ha participat en l'elaboració de la documentació, en exercici de les seves funcions. D'entrada, cal tenir en compte la previsió de l'article 24.1 de l'LTC, pel qual quan es tracti d'informació directament relacionada amb l'organització, funcionament o l'activitat pública de

l'Administració i sigui merament identificativa, s'ha de donar accés a la persona sol·licitant llevat que hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits. Aquest article habilita amb caràcter general l'accés a la informació merament identificativa dels empleats públics que intervenen per raó de les seves funcions en els diferents procediments o actuacions públiques dutes a terme per l'Administració, llevat que concorrin circumstàncies concretes que justifiquin la prevalença del dret a la protecció de dades de la persona afectada. Per tant, es podria lliurar la informació merament identificativa d'aquestes persones que es contingui en la documentació reclamada. A tal efecte, cal tenir en compte que l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, preveu que són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques. Això permetria lliurar la informació sobre el nom i cognoms i el càrrec del personal de l'administració que puguin figurar en els informes i altra documentació sol·licitada, com autors dels documents. Quant a les dades relatives a altres persones, principalment les persones que han testificat, cal analitzar si la persona reclamant tindria dret a conèixer la seva identitat des del punt de vista de la previsió de l'article 24.2 de l'LTC, és a dir, cal dur a terme la ponderació entre l'interès públic de la divulgació i els drets de les persones afectades. Un dels elements als quals fa referència l'article 24.2 de l'LTC en la ponderació és la finalitat de l'accés de la persona reclamant. D'acord amb el que es desprèn de la reclamació presentada davant la GAIP, la persona reclamant té interès a conèixer les valoracions o la informació aportada per terceres persones, i poder valorar el procediment que s'ha tramitat pel servei de prevenció de riscos. En relació amb això, el Departament afirma que en el moment en què va facilitar part de la documentació sol·licitada a la persona reclamant, aquesta va expressar verbalment que volia conèixer la identitat de qui havia donat testificat, perquè entenia que estaven atemptant contra la seva imatge, honor i dignitat. En qualsevol cas, és evident que accedir a la informació sol·licitada permet a la persona reclamant verificar o contrastar la veracitat de la informació aportada per terceres persones. I per a això, no només és rellevant allò que s'extrau de les mateixes declaracions (és a dir, la informació aportada en sí), sinó també conèixer la procedència o l'origen de la informació. Per poder rebatre determinats fets o situacions descrites per terceres persones i, en definitiva, tenir una visió dels motius de la resolució de l'expedient, propostes de resolució, conclusions a les quals es va arribar, o les mesures que s'han pres (o que s'haurien pogut prendre), la persona reclamant ha de tenir informació que inclogui l'origen de les afirmacions que el Departament ha pogut tenir en compte, i que repercuteixen directament en la seva situació personal, laboral i de salut. Des d'aquesta perspectiva, conèixer l'origen de la informació sobre la seva persona pot ser necessari per a la finalitat pretesa per la persona reclamant. A més, cal tenir en compte que segons l'article

15.1.g) de l'RGPD, el dret d'accés a les pròpies dades personals abasta *"qualsevol informació disponible sobre l'origen"* de les dades quan aquestes no s'han obtingut del propi interessat. Des de la perspectiva de les terceres persones que han donat el seu testimoni, cal recordar que tal com ha sostingut aquesta Autoritat en altres informes (IAI 48/2018, IAI 35/2019 i 14/2020), l'accés per part de la persona reclamant a la identitat dels testimonis podria tenir per aquestes persones uns efectes perjudicials en el sí de les relacions laborals i quan qui declara és del mateix entorn laboral (com ara companys de feina o de la persona reclamant), la revelació del que pugui dir o no dir respecte de la persona reclamant podria acabar afectant negativament les relacions laborals d'aquestes persones. Per això, aquesta Autoritat ha remarcat l'especial rellevància que té en aquests casos complir amb el tràmit d'audiència previst a l'article 31 de l'LTC, i conèixer si existeixen circumstàncies personals o motius que justificarien que es preservés la seva identitat. En el cas que ens ocupa, el Departament defensa que s'ha de protegir la intimitat, i la confidencialitat de les persones que han donat testimoni, però no al·lega circumstàncies concretes que permetin apreciar un perjudici clar pel fet que la persona reclamant pugui accedir a conèixer la identitat d'aquestes persones. Això portaria a què, llevat que del tràmit d'audiència previst a l'article 31 LTC en resulti una altra cosa, es pugui accedir a la identitat de les persones que han testificat. En canvi, la conclusió haurà de ser diferent respecte altra informació relativa a les persones que han testificat. A efectes de ponderació cal tenir en compte el principi de minimització, segons el qual les dades personals han de ser *"adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados"* (art. 5.1.c) RGPD). Aquest principi exigeix que es limiti a les dades mínimes necessàries per assolir la finalitat pretesa amb aquest tractament. Aquest principi, juntament amb les expectatives de privacitat que poden tenir les persones que haguessin proporcionat informació sobre elles mateixes hauria de comportar que prevalgui en aquest cas el dret a la protecció de dades d'aquestes terceres persones i limitar, per tant, l'accés de la persona reclamant a la informació que pugui fer referència a la situació laboral, l'estat d'ànim, psicològic o físic de les persones que hagin declarat. És a dir, no sembla que a priori pugui estar justificat l'accés de la persona reclamant a la informació d'aquestes terceres persones més enllà de la seva identitat i dels continguts de la informació que han facilitat referida als fets o conductes relacionades amb la persona reclamant".

10. El 5 de setembre de 2022 la GAIP demana al DACAAR les dades de contacte de les terceres persones afectades per donar-les audiència en aquest procediment, o bé la seva col·laboració per donar-les aquesta audiència.
11. El 20 de setembre de 2022 el DACAAR contesta a la GAIP que l'audiència a les persones afectades pot perjudicar la seva salut emocional i psicosocial.

12. El 3 d'octubre la GAIP demana a la reclamant si té alguna objecció per informar de la seva identitat en el procés de consulta a les terceres persones afectades.
13. El 3 d'octubre de 2022 la GAIP respon a l'escrit del DACAAR indicat a l'antecedent 11 insistint a requerir la col·laboració sol·licitada per fer consulta a les terceres persones afectades, donat que, en coherència amb les conclusions de l'informe de l'APDCAT, és probable que es reconegui a la persona reclamant el dret d'accés a la informació sol·licitada i si no s'ha pogut donar abans audiència a les persones afectades serà en perjudici dels seus drets.
14. El 20 d'octubre de 2022 la GAIP rep la següent resposta del DACAAR: "Davant de la vostra reiterada petició i valorant quina és l'actuació que pugui afectar menys el col·lectiu de persones que va participar en l'avaluació psicosocial, la nostra proposta és dur a terme directament el tràmit del trasllat als tercers afectats per la Reclamació 620/2022. En aquest sentit, considerem que la forma més idònia per evitar un trasbals als implicats és realitzar el tràmit des del Servei de Prevenció de Riscos Laborals del Departament. Així, en cas que ho veieu correcte, duríem a terme la consulta al tercers i us en retornaríem el feed-back".
15. El 21 d'octubre de 2022 la GAIP contesta el següent a l'anterior escrit del DACAAR: "En relació amb la vostra resposta a la nostra petició de dades de terceres persones afectades en el marc del procediment de reclamació 620/2022, us expressem la nostra conformitat perquè realitzeu directament des del Departament el tràmit de trasllat a les terceres persones afectades. Us agrairíem que ens féssiu arribar informació actualitzada sobre la realització del tràmit i les dates per a poder fer el seguiment dels terminis que determinaran la tramitació del procediment".
16. El 14 de novembre de 2022 la GAIP rep les següents alegacions de les terceres persones afectades per la Reclamació: "D'acord amb la comunicació de la GAIP (Referència RGAIP12 / Identificació de tràmit 10012594) del 21 d'octubre de 2022, en el qual es comunicava a la Subdirecció General de Recursos Humans d'aquest Departament la seva conformitat per tal que el tràmit de trasllat a les terceres persones afectades sigui realitzada, directament des del Departament. Atenent que aquesta actuació interna de l'àmbit psicosocial va ser realitzada per part del Servei de Prevenció de Riscos Laborals, i a fi de preservar la confidencialitat corresponent dins de l'empara de la prevenció i la salut laboral de tots els afectats en aquest procés, des d'aquest Servei s'han dut a terme les actuacions següents: *f* S'ha informat, directament, al personal afectat i participant en la intervenció del 2015, de la reclamació feta a la GAIP per part d'una treballadora del DACC (implicada en l'esmentada intervenció). *f* Mitjançant escrits individualitzats tramesos a aquest Servei, tot el personal afectat en la intervenció del 2015 ha exposat la seva oposició a facilitar informació, en els termes següents: "A/a. Sra. xxxx, Cap del Servei de Prevenció de Riscos Laborals del DACC Benvolguda El dia 26 d'octubre de 2022, des del Servei de Prevenció de Riscos Laborals del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i

Agenda Rural meu donat trasllat del tràmit d'audiència de la GAIP en el marc del procediment 620/2022 incoat arran de reclamació efectuada per la Sra. xxxx contra l'estimació parcial de la sol·licitud efectuada per a consultar presencialment el seu expedient mèdic i psicosocial complert. En relació a la persona sol·licitant, l'any 2015 i des del Servei de Prevenció de Riscos Laborals va iniciar un estudi psicosocial de l'entorn laboral, en el qual vaig intervenir com a treballador de la unitat afectada. Se'm va assegurar que la meva aportació seria confidencial i que ni les meves dades ni la meva identitat seria facilitada a la Sra. xxxx. Altrament no hauria accedit a fer la meva declaració com a testimoni. En qualsevol cas, m'oposo fermament a què les meves dades personals, la meva identitat, així com els meu testimoniatge (comentaris, documents facilitats, etc.) per mi es facilitin a la Sra. xxxx per diversos motius, que venen establerts en la Llei 19/2014, de 29 de desembre de transparència, accés a la informació pública i bon govern i en el Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, atès que: 1- L'accés a la informació sol·licitada podria posar en risc la meva pròpia seguretat per eventuais o futurs actes de represàlia o venjança, ja sigui en el meu àmbit laboral com en el particular. 2- L'accés a aquesta informació podria impedir o dificultar l'eficàcia de les actuacions efectuades pel Servei de Prevenció de Riscos Laborals en relació amb aquest assumpte atès que podria reobrir antics problemes o situacions no desitjades que, a hores d'ara, a nivell personal, dono com a concloses. 3- Pel secret i confidencialitat del procediment que va tramitar l'Administració, el qual pensava que mai es podria facilitar la meva declaració i que només havia de servir per a ajudar a valorar el corresponent estudi de l'entorn laboral, per tal que s'adoptessin les mesures que fossin necessàries. En cap cas vaig demanar, personalment, declarar en aquell assumpte sinó que se'm va demanar la meva participació, assegurant-me que tot quedava en la més estricta confidencialitat. 4- La vulneració envers la meva intimitat, en no voler que la Sra. xxxx tingui accés al que vaig testificar tal i com se'm va assegurar. 5- Entenc que les dades personals han de ser especialment protegides atès que, en les declaracions, explico aspectes relatius a la meva salut i a les meves condicions laborals i, en qualsevol cas, aquestes dades es poden utilitzar per altres finalitats, cosa que pot afectar la meva pròpia seguretat i salut personal. 6- Finalment cal dir que l'accés a la documentació on apareixen aportacions personals fetes en el marc de la intervenció, encara que s'animitzin les meves dades personals, amb una simple lectura del document, fàcilment es podria deduir qui en va ser l'informador i, per tant, tampoc seria eficaç eliminar o ocultar les dades personals si es mostra el document que conté la informació facilitada. En conseqüència, demano i espero que no es facin públiques les meves dades, la informació que vaig facilitar incloent, òbviament, aquest correu electrònic, on estableixo els motius pels quals no desitjo la seva publicitat." Un cop realitzat el tràmit requerit per part de la GAIP, des d'aquest Servei ens reafirmem en tot l'exposat fins el moment: - El personal adscrit als serveis de prevenció de riscos laborals tenen l'obligació de preservar, en tot moment, la informació i les dades derivades de les activitats tècnic-sanitàries

dins de la màxima confidencialitat i sigil (preàmbul de l'esmentada Llei 31, i article 22.2 en relació a la salut laboral de les persones). - La informació elaborada pel servei de prevenció amb incidència personal estan regides sota l'empara de la normativa de protecció de dades i per la normativa general de prevenció de riscos laborals vigents. - Dins de l'àmbit de la psicociologia laboral, i sota l'actuació de personal tècnic qualificat, els informes derivats de les seves actuacions que requereixen d'una confidencialitat especial, com esdevenen els derivats de les actuacions en situacions de conflictes laborals o d'assetjaments, a fi de poder valorar, analitzar i millorar l'entorn de treball. La discreció i la confidencialitat són bàsiques en aquest entorn de treball, i de manera molt especial en l'àmbit psicociològic. Les principals fonts d'informació i recollida de dades són les facilitades pel personal afectat (directament) i pels testimonis (indirectament), sigui quina sigui la metodologia vàlida i fiable emprada. En conseqüència en l'àmbit psicociològic l'anonimat i la confidencialitat són principis bàsics d'obligat compliment (sigil professional), per poder fer intervencions i propostes de resolucions davant dels problemes plantejats. El personal s'ha de sentir segur per exposar les seves situacions i vivències amb total confiança amb el personal tècnic/mèdic del servei. Per aquest motiu, abans de fer qualsevol intervenció (consulta/actuació) per part del servei de prevenció, el primer que es fa es informar al personal afectats dels seus drets en l'àmbit de la seguretat i salut laboral i del nostre deure de confidencialitat i sigil. Sense aquests elements, no es pot realitzar la tasca com a unitat assessora i avaluadora, ni es poden presentar mesures d'actuació cap a les persones afectades i/o a l'organització, en especial en situacions de conflicte laboral o assetjament laboral. Arrel de l'exposat fins el moment, dels informes facilitats tant per personal tècnics especialitzat – psicòleg-, des d'aquest Servei volem remarcar que una de les premisses dels serveis de prevenció és “garantir l'atenció adequada als treballadors/res, així com la seva seguretat, el respecte a la seva intimitat i dignitat i la confidencialitat de les dades”. El conflicte laboral del 2015 va comportar un deteriorament dels vincles entre el personal que compartia tasques i ubicació en aquell moment, va haver una afectació emocional i psicofisiològica en el personal que, entenem que cal evitar que pugui rebrotar de nou. En aquest sentit, des d'aquest Servei considerem que cal vetllar per preservar unes condicions de treball que no incideixen sobre la salut de cap de les persones que han participat en aquesta intervenció del 2015, inclosa la pròpia treballadora que ha iniciat aquest darrer procés”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de

reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la informació reclamada i el dret a accedir-hi

La informació sol·licitada inicialment per la persona reclamant és, com indica l'antecedent 2, "consultar presencialment els originals del meu expedient mèdic i psicosocial complert, actes de les reunions, informes correus, àudios, declaracions, testimoniatges. Qualsevol document relacionat amb mi i la meva carrera professional". La Reclamació acota les pretensions de la persona reclamant, en els termes següents: "conèixer les persones declarants, el seu testimoni, els resultats, anàlisis, mesures, conclusions i propostes de l'expedient psicosocial que no m'han deixat consultar en la meva sol·licitud". En qualsevol cas, es tracta de dades que formen part d'un expedient psicosocial relatiu a una persona al servei de l'Administració pública, de manera que l'objecte de la Reclamació s'ha de qualificar com a informació pública. En conseqüència, qualsevol persona té dret a aquesta informació, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació (articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG).

El cas és que la Direcció de Serveis del Departament el 9 de juny de 2022 estima només parcialment la sol·licitud indicada a l'antecedent 2, tot denegant la part de la sol·licitud que demana accedir a l'informe psicosocial, a les declaracions i als testimoniatges, perquè "inclouen valoracions tècniques fonamentades en el testimoniatge de terceres persones de les quals no s'ha presentat consentiment explícit per escrit".

El Departament i les terceres persones afectades han posat de manifest les següents causes que, al seu entendre, justifiquen jurídicament la denegació parcial de la sol·licitud, en els termes que s'acaba d'indicar: la protecció de les dades personals de les terceres persones afectades per la Reclamació i la confidencialitat de la informació reclamada.

3. La protecció de dades personals

Tant el Departament, com les al·legacions de les terceres persones afectades, invoquen la presència a la informació reclamada de dades especialment protegides, que només es poden divulgar previ consentiment escrit de les persones afectades (article 23 LTAIPBG, segons el qual "les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud").

Com ja s'ha apuntat més amunt, la resolució d'estimació parcial de la sol·licitud d'informació justifica la concurrència d'aquest límit en les consideracions següents: "inclouen valoracions tècniques fonamentades en el testimoniatge de terceres persones de les quals no s'ha presentat consentiment explícit per escrit". El testimoniatge de terceres persones, pel sol fet de ser-ho, no és una dada especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG, ja que no es pot considerar inclosa a cap dels

objectes (ideologia, pensament, salut, infraccions) especialment protegits per aquest precepte. El raonament de l'informe que el Departament aporta a aquest procediment segueix una línia similar, ja que considera que és procedent l'aplicació de l'article 23 LTAIPBG perquè a l'informe psicosocial i en els testimoniatges hi ha dades que permetrien identificar les cinc persones que els presten. Per tant, les aportacions del Departament no acrediten la concurrència del límit al dret d'accés a la informació pública establert per l'article 23 LTAIPBG.

En conseqüència, és procedent l'anul·lació parcial de la Resolució del Director de Serveis del DACAAR de 9 de juny de 2022, en relació amb la part de la sol·licitud desestimada, perquè no acredita la concurrència del límit en el que fonamenta la desestimació parcial.

Les al·legacions de les terceres persones afectades podrien posar de manifest, en certa manera, l'existència de dades especialment protegides a la informació reclamada, concretament dades seves de salut. Així ho indica l'al·legació conjunta que aporten les terceres persones afectades, quan assenyala: "en les declaracions explico aspectes relatius a la meua salut i a les meues condicions laborals i, en qualsevol cas, aquestes dades es poden utilitzar per altres finalitats, cosa que pot afectar la meua pròpia seguretat i salut personal". De les diverses referències fetes per aquesta cita cal aturar-se ara a l'eventual explicació d'aspectes relatius a la salut de les persones declarants, ja que la resta de qüestions al·legades no formen part de les dades personals especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG i, si s'escau, seran valorades als paràgrafs següents. Doncs bé, d'entrada s'ha de qüestionar la consistència d'aquesta al·legació, perquè no té massa credibilitat l'eventual concurrència d'una dada relativa a la salut, que és una circumstància molt personal, plantejada afectant en la mateixa mesura cinc persones diferents. En tot cas, si a la documentació reclamada hi ha alguna dada concreta i personal relativa específicament a la salut d'alguna de les persones afectades, i no merament a un risc genèric per a la seva salut, caldrà tatxar-la prèviament a la divulgació de la informació reclamada, tal com requereix també l'informe de l'APDCAT aportat a aquest procediment.

Amb caràcter general, les dades personals la concurrència de les quals és raonablement acreditada per aquest procediment en els testimoniatges i a l'informe psicosocial, són dades personals no especialment protegides o dites també ordinàries, ja que la possibilitat d'identificar les persones que presten els testimoniatges suposa divulgar dades personals protegides per l'article 24.2 LTAIPBG (el testimoniatge prestat per cada persona, les eventuais referències a les seves condicions de treball, etc.), segons el qual "si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents: a) El temps transcorregut. b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.

c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat. d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones”.

Als efectes de la ponderació requerida per aquest precepte, l'informe del Departament posa de manifest consideracions que, sens dubte, juguen a favor de la denegació de la informació reclamada.

En primer lloc, i sens perjudici de les valoracions fetes pel fonament jurídic següent, el fet que si es divulguen les dades que identifiquen les persones que han prestat testimoni a l'expedient psicosocial, quan ho han fet amb una expectativa de reserva de la seva identitat, a més de causar-les un dany evident amb aquesta divulgació, també s'afebleix l'eficàcia de futurs expedients psicosocials i, de retruc, de futurs procediments preventius de protecció i salut laboral, perquè moltes persones es negaran a participar-hi si saben que les seves dades i testimoniatges poden ser objecte de divulgació. Es tracta d'un raonament versemblant, que no es pot ignorar.

En segon lloc, també juga en la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG contra la divulgació de les dades relatives als testimoniatges i a l'informe psicosocial la possibilitat que aquesta divulgació comporti un risc contra la seguretat i la salut dels treballadors afectats. Així ho indica l'informe del DACAAR aportat a aquest procediment, segons el qual cal “vetllar pels drets de les persones que declaren en un conflicte laboral i evitar que es poguessin prendre represàlies contra elles”, i justifica la concurrència en aquest cas d'un risc per a la seguretat de les persones que declaren el fet que la persona reclamant hauria dit que “volia saber qui parlava malament d'ella perquè entén que estan atemptant la seva imatge, honor i dignitat”. També les al·legacions de les terceres persones afectades fan referència a què la divulgació de la informació reclamada pot afectar les seves seguretat i salut personal.

L'objectiu de vetllar per evitar represàlies contra les persones que declaren en un conflicte es pot donar per suposat, però el que cal és acreditar que calgui adoptar mesures concretes amb aquesta finalitat en aquest cas, ja que la ponderació s'ha de fer no entre consideracions generals, sinó en relació amb les circumstàncies del cas. I ni l'informe del Departament, ni les al·legacions de les terceres persones afectades aporten cap referència concreta que pugui ser indicatiu d'un risc per a la seva seguretat o la seva salut derivat d'eventuals ganades de represàlia o revenja de la persona reclamant; la referència que fa l'informe del Departament a què la persona reclamant hauria dit que volia saber qui parlava malament d'ella, per protegir el seu honor i dignitat, no acredita cap risc per a la seguretat de ningú, perquè aquesta pretensió segurament és la normal de qualsevol persona. I les invocacions genèriques que fan les al·legacions de les terceres persones afectades a què la divulgació de les dades pot afectar la seva seguretat i salut personal, sense més concreció ni indicis del risc, no té la menor consistència als efectes d'aquesta ponderació. Els indicis de risc per a la seguretat de les terceres persones afectades no es poden donar per suposats, ni tenen a veure amb la finalitat de protegir l'honor i la dignitat de la persona reclamant, sinó, en cas d'existir i per exemple,

amb els fets que la persona reclamant hagués formulat amenaces concretes o tingués antecedents de violència, fets que, ja que no es refereixen, no deuen existir. Per tant, l'eventual risc per a la seguretat i la salut de les terceres persones afectades no és un factor que es pugui de tenir en compte als efectes de jugar com a element contra la divulgació de la informació reclamada.

En tercer lloc, s'invoca també com a factor que hauria de jugar en contra de la divulgació de la informació reclamada el fet que vulneraria la intimitat de les terceres persones afectades, ja que donaria a la persona reclamant accés a les seves declaracions. És altament qüestionable que declaracions sobre relacions de treball continguin aspectes íntims de qui fa la declaració i, en tot cas, no se'n concreta cap. La declaració en si, amb o sense expectatives de confidencialitat, no se la pot pressuposar amb continguts relatius a la intimitat de qui la presta, a no ser que es concretin aquests eventuais continguts íntims, cosa que no s'ha fet. Per tant, aquest element no pot ser pres en consideració als efectes de la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG.

En contraposició dels elements de ponderació invocats que juguen contra la divulgació de la informació sol·licitada, cal tenir en compte que juguen a favor d'aquesta divulgació:

En primer lloc, l'interès públic inherent al dret d'accés a la informació pública, segons el qual la satisfacció de les pretensions emparades en aquest dret, per si sola, serveix l'interès general, en la mesura que aquest dret i la transparència són considerats legalment essencials per aprofundir en l'estat de dret i la democràcia (exposició de motius LTAIPBG). El mateix article 24.2 LTAIPBG qualifica d'interès públic la divulgació de la informació pública, de manera que aquesta sola condició pot ser suficient per equilibrar la ponderació entre el dret d'accés a la informació pública, en la mesura que per definició serveix l'interès públic, per una banda, i els drets i interessos afectats (les dades personals no especialment protegides i l'expectativa de confidencialitat de les declaracions).

Però, en segon lloc, en aquest cas l'interès públic inherent a l'accés a tota mena d'informació pública, inclosa la reclamada, resulta reforçat pel dret de la persona reclamant d'accedir a documentació sobre ella mateixa, característica que sens dubte concorre en l'informe psicosocial i en les declaracions reclamades. En aquest sentit, i tal com posa de manifest l'informe de l'APDCAT aportat a aquest procediment, l'article 15 del Reglament general de la Unió Europea de protecció de dades personals reconeix el dret d'accés de la persona interessada (és a dir: la titular de les dades personals que són objecte de tractament) a accedir a la seva pròpia informació, sense cap limitació. A la vista d'aquest precepte, sumat al principi general d'accés a la informació pública, caldria resoldre la ponderació favorablement a l'accés sol·licitat.

Nogensmenys, també cal tenir en compte que per pròpia informació s'ha d'entendre aquella que es refereix específicament a la persona reclamant, incloses les valoracions i testimoniatges sobre ella, així com també la font d'aquestes valoracions i testimoniatges, inclosa per tant la identitat de les persones que les fan o els presten. Ara bé, si a les declaracions i testimoniatges o a l'informe hi ha

consideracions o referències sobre dades de les persones que els presten, que no tenen una relació directa amb la informació pròpia de la persona reclamant i que, per tant, no són rellevants als efectes de la finalitat de la Reclamació (que segons el formulari presentat per la persona reclamant és la de “aprofundir en el coneixement de les valoracions fetes per d'altres persones que han condicionat el meu entorn, sense voler prendre cap tipus de mesura administrativa o legal, pel meu desenvolupament personal i poder fer una valoració dels esdeveniments i del procediment que la inspecció de treball va qualificar d'improcedent, sense motius i desproporcionat”), haurà de prevaldre el dret de protecció de les dades de les terceres persones afectades.

Finalment, si a la informació sol·licitada hi consten dades merament identificatives relacionades amb l'organització i el funcionament de l'Administració, ha de prevaldre com a criteri general el dret de la persona reclamant d'accedir a elles (article 24.1 LTAIPBG). Per aquest tipus de dades, d'acord amb l'article 70.2 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública, cal entendre les següents: “les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques”.

A la vista de les anteriors consideracions, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació reclamada (informe psicosocial i declaracions i testimoniatges de terceres persones), inclosa la identitat de les persones que hi consten, llevat de la que contingui dades de salut de terceres persones i de les altres dades relatives a terceres persones que no siguin rellevants per a la finalitat de l'accés a la informació pública sol·licitat, és a dir: la d'aprofundir en el coneixement de les valoracions fetes per terceres persones sobre la reclamant i dels esdeveniments i del procediment en el marc dels quals van ser produïts l'informe i les declaracions i testimoniatges sol·licitats.

4. El secret o la confidencialitat de la informació reclamada

Límit del secret o la confidencialitat, si és establert per una norma amb rang de Llei (article 21.1.c LTAIPBG), que seria el cas de la Llei 31/1995, de prevenció de riscos laborals, que estableix la confidencialitat en relació amb la salut laboral de les persones (article 22.2) i, en el seu preàmbul, l'obligació del personal de prevenció de riscos sociolaborals de preservar la informació i les dades derivades de les activitats tècnic-sanitàries dins de la màxima confidencialitat i sigil. També s'invoca l'article 22.4 de la Llei 31/1995, segons el qual “los datos relativos a la vigilancia de la salud de los trabajadores no podrán ser usados con fines discriminatorios ni en perjuicio del trabajador. El acceso a la información médica de carácter personal se limitará al personal médico y a las autoridades sanitarias que lleven a cabo la vigilancia de la salud de los trabajadores, sin que pueda facilitarse al empresario o a otras personas sin consentimiento expreso del trabajador”.

Aquest precepte no estableix la confidencialitat del tipus de dades demanades per aquesta Reclamació, sinó únicament de la informació mèdica de caràcter personal, informació que ja gaudeix d'una protecció més efectiva per part de l'article 23 LTAIPBG, i així s'ha pres en consideració al fonament jurídic anterior. Segons l'informe del Departament, el Reial Decret 39/1997, que aprova el Reglament dels Serveis de Prevenció, estableix de manera més completa la confidencialitat de les dades d'aquests serveis. El cas és, però, que un reial decret no té el rang normatiu suficient per establir límits al dret d'accés a la informació pública, que només ho poden ser per llei (articles 20 i 21.1.c LTAIPBG). Per tant, no concorre en aquest procediment el límit de la confidencialitat dels procediments tramitats per l'Administració, establert per l'article 21.1.c LTAIPBG, perquè aquest precepte requereix una previsió legal específica dels procediments de l'Administració subjectes a aquesta confidencialitat, i la normativa de riscos laborals no la té, al menys amb la determinació suficient per ser oposable al dret d'accés a la informació pública que ostenta la persona reclamant.

El sigil i la confidencialitat, segons les aportacions fetes pel Departament i les terceres persones afectades a aquest procediment, serien essencials per prevenir riscos laborals, ja que el personal s'ha de sentir segur per exposar el que considerin convenient als tècnics del servei, que tenen el deure deontològic de respectar-los. El raonament sembla molt pertinent, però per ser oposable al dret d'accés a la informació pública (reforçat en aquest cas, a més a més, per l'article 15 del Reglament general de la Unió Europea de protecció de dades personals) requereix d'una fonamentació legal que està molt lluny de tenir.

Per tant, cal concloure que no concorre en aquest cas el límit del secret o la confidencialitat de la informació sol·licitada previst per l'article 21.1.c LTAIPBG.

5. *Audiència a les terceres persones afectades*

Els antecedents posen de manifest que s'ha donat audiència en aquest procediment a les terceres persones afectades per la Reclamació, d'acord amb allò previst per l'article 31 LTAIPBG. És procedent fer les següents consideracions sobre aquesta audiència.

En primer lloc, cal posar de relleu les reticències inicials del DACAAR en la col·laboració amb la GAIP per poder dur a terme aquesta audiència, malgrat que l'article 34 RGAIP requereix a les Administracions públiques la prestació d'aquesta col·laboració. El resultat d'aquesta actitud és retardar injustificadament el dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant.

En segon lloc, també cal posar de manifest, com ja s'ha fet anteriorment, que les persones afectades per la Reclamació no han formulat al·legacions personals, ja que el document d'al·legacions de les terceres persones afectades aportat pel Departament és conjunt i és redactat combinant consideracions generals sobre els eventuais perjudicis que poden patir aquestes persones a resultes

de la divulgació de la informació sol·licitada i consideracions més pròpies d'un servei de prevenció. El cas és que aquesta manera de procedir no ha permès posar de manifest eventuais circumstàncies personals que podrien justificar limitacions individuals per a la divulgació de la informació reclamada.

En tercer lloc, i pel que fa al contingut de les al·legacions, ja ha estat valorat pels fonaments jurídics anteriors, d'acord amb els quals cal concloure que no és oposable a l'accés a la informació pública sol·licitat per la persona reclamant.

Finalment, les al·legacions posen de manifest l'oposició de les persones afectades al lliurament de la informació reclamada, la qual cosa comporta l'aplicació de les previsions de l'article 34.2 RGAIP, segons el qual "si en la tramitació del procediment per a l'exercici del dret d'accés hi ha hagut oposició de terceres persones, l'accés a la informació no pot tenir lloc fins que hagi finalitzat el procediment de reclamació i una vegada transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu". Per tant, el lliurament de la informació resultant de l'estimació parcial d'aquesta Reclamació s'ha de demorar, com a mínim, dos mesos des de la notificació de la Resolució.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 de novembre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 620/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sobre l'informe psicosocial i sobre les declaracions i testimoniatges, inclosa la identitat de les persones que els presten, demanada per la Reclamació, sens perjudici d'allò que indica l'apartat següent.
2. Desestimar parcialment les eventuals dades personals relatives a la salut d'alguna de les terceres persones afectades que puguin formar part de les declaracions o testimoniatges o de l'informe psicosocial, així com també les altres dades relatives a terceres persones que no siguin rellevants per a la finalitat de l'accés a la informació pública sol·licitat, que és la d'aprofundir en el coneixement de les valoracions fetes per terceres persones sobre la reclamant i dels esdeveniments i del procediment en el marc dels quals van ser produïts l'informe i les declaracions i testimoniatges. Les dades relatives a aquesta informació respecte de la qual se'n desestima l'accés hauran de ser tacades prèviament al lliurament de la informació reclamada.
3. Anul·lar parcialment la Resolució del Director de Serveis del DACAAR de 9 de juny de 2022, en relació amb la part de la sol·licitud desestimada, perquè no acredita la concurrència del límit en el que fonamenta la desestimació parcial.
4. Requerir al DACAAR que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies a comptar des dels dos mesos següents a la notificació de la Resolució, llevat que aquesta sigui objecte d'un recurs contenciós administratiu amb petició de mesures cautelars, cas en el qual el lliurament de la informació queda a resultes de la interlocutòria que resolgui la peça separada de mesures cautelars.
5. Requerir al DACAAR a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

7. Notificar a les tercers persones aquesta resolució, i emplaçar-les a notificar a aquesta Comissió l'eventual interposició de recurs contenciós administratiu contra ella, als efectes del seguiment de la seva execució i la garantia de la demora derivada de la seva oposició a l'accés.
8. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 620/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Eliabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.